

ακριβός

ακριβός, -ή, -ό, επίθ. [*<αρχ. ἀκριβής*], ακριβός. **1.** (για πρόσωπα ή πράγματα) που μας είναι ιδιαίτερα αγαπητός: «στη γιορτή του μαζεύτηκαν όλοι οι ακριβοί του συγγενείς || έχω πολλούς πίνακες ζωγραφικής, αλλά αυτός εδώ είναι ο πίνακας ο ακριβός μου». (Λαϊκό τραγούδι: *πιστέ μου σύντροφε, μπουζούκι ακριβό μου, κλάψε κι εσύ στον πόνο τον δικό μου*). **2.** το αρσ. ως ουσ. **ο ακριβός**, (συνοδεύεται από τις κτητ. αντων. *μου, σου, του, της, μας, σας, τους, των*), αυτός που αγαπάμε πάρα πολύ, ο σύζυγος, ο εραστής, ο ερωμένος, ο γκόμενος: «την είδα που έκανε βόλτα με τον ακριβό της». **3.** το θηλ. ως ουσ. **η ακριβή**, (συνοδεύεται από τις κτητ. αντων. *μου, σου, του, της, μας, σας, τους, των*), αυτή που αγαπάμε πάρα πολύ, η σύζυγος, η ερωμένη, η γκόμενα: «πήρε την ακριβή του και πήγε στον κινηματογράφο». Υποκορ. **ακριβούτσικος**. Επίρρ. **ακριβά**. (Ακολουθούν 16 φρ.)·

- είναι ακριβός στα λόγια του, βλ. λ. [λόγος](#)·
- είναι ακριβός στα πίτουρα και φτηνός στ' αλεύρι, βλ. λ. [πίτουρο](#)·
- είναι ακριβός στα πίτουρα και φτηνός στα λάχανα, βλ. λ. [πίτουρο](#)·
- έχει ακριβά γούστα, βλ. λ. [γούστο](#)·
- έχει ακριβά τα λόγια του, βλ. λ. [λόγος](#)·
- θα πουλήσω ακριβά το πετσί μου, βλ. λ. [πετσί](#)·
- θα πουλήσω ακριβά το τομάρι μου, βλ. λ. [τομάρι](#)·
- θα την(το) πληρώσεις ακριβά, θα πάθεις μεγάλη ζημιά ή θα τιμωρηθείς πολύ αυστηρά, αν ενεργήσεις με τον τρόπο με τον οποίο σκοπεύεις να ενεργήσεις: «αν ξαναπειράξεις την κόρη μου, θα την πληρώσεις ακριβά || αν σε ξαναπιάσω να βάζεις χέρι στο ταμείο, θα το πληρώσεις ακριβά»·
- μας έγινε πολύ ακριβός, βλ. φρ. *μας έγινε ακριβοθώρητος*, λ. *ακριβοθώρητος*·
- μου στοίχισε ακριβά (κάτι), μου προκάλεσε μεγάλη οικονομική ζημιά κάτι, είχε μεγάλο ψυχικό αντίκτυπο: «μια λανθασμένη πρόβλεψη μου στοίχισε ακριβά στη δουλειά μου, γιατί έχασα ένα σωρό λεφτά || μου στοίχισε ακριβά ο χωρισμός με τη γυναίκα μου»·
- πούλησε ακριβά το πετσί του, βλ. λ. [πετσί](#)·
- πούλησε ακριβά το τομάρι του, βλ. λ. [τομάρι](#)·
- τα ακριβά αρώματα, τα βάζουν σε μικρά μπουκάλια, βλ. λ. [μπουκάλι](#)·
- την(το) πλήρωσα ακριβά, έπαθα μεγάλη ζημιά ή τιμωρήθηκα πολύ αυστηρά για κάποια ενέργειά μου: «πήγα να του κάνω τον έξυπνο και την πλήρωσα ακριβά, γιατί αποδείχτηκε αετός ο άτιμος!». (Λαϊκό τραγούδι: *τώρα πληρώνω ακριβά την άμυαλη ζωή μου· με τα κουρέλια να γυρνά κι αν τύχει άνθρωπο να βρω κρύβομ' απ' τη ντροπή μου*)·
- το ακριβό είναι και φτηνό, τα ακριβά πράγματα, επειδή είναι καλής ποιότητας, διαρκούν πολύ περισσότερο κι έτσι δεν είναι κανείς αναγκασμένος να τα αγοράζει κάθε τόσο: «μην τσιγκουνεύεσαι όταν είναι ν' αγοράσεις ακριβό πράγμα, γιατί το ακριβό είναι και φτηνό, πάρ' το χαμπάρι!»·
- το χρήμα είναι ακριβό, βλ. λ. [χρήμα](#)·